

नभिवशरणे चनेत्यथ तमेव चार्यं परंपरायादिति स्वचित्तेति चरन्वा-नृदिः पुरुषं अर्थेति दुपलब्धये विविधधर्मेजाते वदन् विष्णुवर्णनं पुरुषं सहेतोः चरतोऽर्थं -
क्षीमे नसा जो ज्ञायापनी-आग्निमादधीयातामिति धर्मपत्नीसाहिल्यान्वोदयमानमाक्षिपति यद्विदमिति पाणिग्रहणास्यास्माद्विद्याभावात्सहो भाविता क्ये आकुर्ये तेति भावः ॥१॥ धर्मविज्ञो वेप नसाहिल्य मपेक्ष्य तेन स र्द
त्रेया शोक्यधर्मे विकल्पयति आर्य इति ऋषिभिर्मन्त्रैः प्रकाशितः श्रोतस्मार्तक्रिया रूप आर्षः केवलं वैदविहितत्वाद् प्राजापत्याः प्रजापतिना संतान कर्मेणाप्रथितः नापुत्रस्य लोकोस्तीति श्रुतत्वाद् करणोऽनिष्ट
र्जीनाद्वा आसरः असकृदुपगतेनेः स्रगस्तेषामयमासरः केवलमिंद्रियप्रीतिदर्शनाद्वासाहिल्य मुक्तमित्यर्थः ॥२॥ आद्यमाक्षिप्य संदेहमाहोर्धेन संदेह इति अत्र दोषं स्पष्टयति इहे वसाहि संदेपत्यो हे श्ववे परको
केतयोः साहित्यं कुरु न क्वापीत्यर्थः ॥३॥ एतदेवोपपादयति पूर्वमिति सार्धेन सत्यपि कर्मणि साहित्येदं पत्योः स्वस्वसिसना मेदकृतो धर्मभेदोद्वीरदस्यार्थं प्रमाणं निर्युक्तिः कमित्यर्थः ॥४॥ ५॥ प्रजार्थं सा

पुधिष्ठिर उवाच यदिदं सहधर्मंति प्रोच्यते भरतर्षभ ॥ पाणिग्रहणाकाले नुरुषीणामेतत्कथं स्मृतं ॥१॥ आर्ष एष भवेद्धर्मः प्राजापत्यो थवासरः ॥ यदेतत्सह
धर्मंति पूर्वमुक्तं महर्षिभिः ॥२॥ संदेहः समहाने ष विरुद्ध इति मेमतिः ॥ इत्यः सहधर्मो वै प्रत्यायं विहितः कुरु ॥३॥ स्वर्गो मृतानां भवति सहधर्मः पि
तामह ॥ पूर्वमेकस्तु ग्रियते क्वैकस्तिष्ठते च ॥४॥ नानाधर्मफलोपेतानानाकर्मनिवासिताः ॥ नानानिरयनिष्ठाता मानुषा बहवो यदा ॥५॥ अनृताः
स्त्रिय इत्येवं सूत्रकरो व्यवस्यति ॥ यदो नृताः स्त्रियस्ता तसहधर्मः कुतः स्मृतः ॥६॥ अनृताः स्त्रिय इत्येवं वेदेष्वपि हि पठ्यते ॥ धर्मो यं पृथिविकां संज्ञा उप
चारः क्रियाविधिः ॥७॥ गच्छं प्रतिभात्येतन्मम चिंतयतो निशं ॥ निःसंदेहमिदं सर्वं पितामह यथाश्रुति ॥८॥ यदेतद्वाहं चैतद्यथा चैतत्प्रवर्तितं ॥
निस्त्रिलेन महाप्राज्ञ भवानेतद्भवीचुमे ॥९॥ श्रीभउवाच अत्राप्युदाहरतीममिति हासं पुरातनं ॥ अष्टावक्रस्य संवादं दिशया सह भारत ॥१०॥

हिल्यमिति द्वितीयं पक्षं दूषयति अनृताः स्त्रिय इति सूत्रकारो धर्मप्रवक्ताः नृतं साहसं भाया मूलत्वं मतिनो भवेति स्त्रीधर्मो नाह एवं च प्रजार्थं साहित्यमप्यनुपपन्नं कुंडगोलकादीनामप्युत्पत्तिदर्शनात् ६
पूर्विका पूर्ववती गोणी धर्मसंज्ञादं पत्यविधौ यथाभिरुक्ताणामयं धर्मो धृतिः परगृहादिति वैधर्म्ये पि धर्मप्रदप्रयोग इत्यर्थः तत्र च पाणिग्रहणोर्द्विद्विहितत्वमपि श्येनादिव स्मृत्येव स्था मसुरूपे व ननु व
स्तुतस्तस्य धर्मत्वमिहाह उपचारः क्रियाविधिरिति ॥७॥ गच्छं गहं नुर्बोधमित्यर्थः ॥८॥ कामुकयोः रागतः प्राप्तो मिथुनी भाव इति न तत्र विधिरित्याख्या यिकायुवेनाह अत्रेत्यादिना अयं भावः यथाद
र्शो पूर्णमासात् पूर्वप्रसक्तमप्यप्रणयनमाश्रित्य गोदोहनेन पशुकामस्य प्रणयेदित्यादि विधयः प्रवर्तते एवं रागाग्रयुक्तं दारसंग्रहमाश्रित्य धर्मप्रजा विधयः प्रवर्तते नीरागस्य तु न दारसंग्रहो विधीयते न
ततो न नृतर कौलीना धर्मप्रजादिविधय इति दिशयादि गभिगभिनिदेवतया ॥१०॥